

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Volcovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 octombrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Ipatii Alexei Xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.12.2014 - 06.10.2015 (prima instanță);
2. 30.11.2015 - 11.12.2015 (instanța de apel);
3. 22.09.2016 - 08.02.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 06 octombrie 2015, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Ipatii Alexei a fost recunoscut vinovat în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i s-a aplicat pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 120 ore.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Soroceanu Sergiu împotriva lui Ipatii Alexei privind încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune.

S-a încasat din contul lui Ipatii Alexei în beneficiul lui Soroceanu Sergiu suma de 8449,32 MDL (opt mii patru sute patruzeci și nouă) lei 32 bani cu titlu de daună materială.

S-a încasat din contul lui Ipatii Alexei în beneficiul lui Soroceanu Sergiu suma de 2000 MDL (două mii) lei cu titlu de daună morală.

S-a încasat din contul lui Ipatii Alexei în beneficiul lui Soroceanu Sergiu suma de 3000 MDL (trei mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată legate de acordarea asistenței juridice.

În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Ipatii Alexei, la data de 13 septembrie 2014 aproximativ la ora 13.00 min., deplasându-se la volanul automobilului de model „VW Bora” cu n/î xxx, pe str. Petricani, 5/1, mun. Chișinău, spre str. Calea Moșilor, mun. Chișinău, nefiind de acord cu manevra efectuată de conducătorul automobilului de model „Mercedes 410” cu n/î xxx, deja ajungând la stația de trenuri „Visterniceni”, a efectuat depășirea automobilului indicat, după care brusc a staționat în fața acestuia, așa încât să fie imposibilă continuarea deplasării, unde coborînd din automobil s-a apropiat de celălalt automobil staționat, exprimându-se cu cuvinte necenzurate într-un loc public, acționînd din intenții huliganice, a aplicat cîteva lovituri cu pumnii și palmele peste fața cet. Soroceanu Sergiu, a. n. x, aflat la volanul automobilului de model „Mercedes 410” cu n/î xxx, căruia, conform raportului de expertiză medico-legală nr.4677, din 15.09.2014, i-a cauzat echimoze cu excoriații la nivelul feței, iar conform criteriilor stabilite au fost calificate ca vătămare corporală neînsemnată.

Aceste acțiuni ale inculpatului Ipatii Alexei au fost încadrate în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative: huliganism, adică *acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către avocatul Volcovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței și stabilirea pedepsei inculpatului sub formă de amendă prevăzută de norma imputată, casarea parțială a sentinței în partea acțiunii civile privind încasarea din contul inculpatului Ipatii Alexei a prejudiciului moral în mărime de 1000 lei, casarea parțială a sentinței în partea acțiunii civile privind încasarea din contul inculpatului Ipatii Alexei a cheltuielilor de asistență juridică acordată în mărime de 1500 lei, casarea în întregime a sentinței în partea acțiunii civile privind încasarea de la inculpatul Ipatii Alexei a sumei prejudiciului material de 8449,32 lei cu lăsarea fără soluționare, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, a fost admis apelul declarat de avocatul Volcovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei, casată sentința parțial, în partea pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă:

Ipatii Alexei Xxx, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost pedepsit cu amendă în mărime de 525 (cinci sute douăzeci și cinci) unități convenționale, ce constituie 10500 (zece mii cinci sute) lei.

În rest, au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței.

Conform art. 64 alin. (3¹) Cod penal, Ipatii Alexei a fost în drept să achite jumătate din mărimea amenzii stabilite în cazul în care o plătește în cel mult 72 de ore de la data când hotărârea devine executorie, fapt ce determină că pedeapsa penală este executată integral.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la soluționarea chestiunii cu privire la pedeapsa penală, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, astfel, în consecință, neîntemeiat a aplicat pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Sanțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal prevede amendă, muncă neremunerată în folosul comunității sau închisoare.

Conform art. 75 alin. (2) Cod penal o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de apel a menționat că sentința nu cuprinde motive pentru stabilirea pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității, dacă sanțiunea art. 287 alin.(1) Cod penal prevede și pedeapsa cu amendă.

În opinia instanței de apel s-a evidențiat, că pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității, potrivit legislației, se aplică numai în cazul în care există acordul inculpatului.

Din materialele cauzei penale, precum și din conținutul apelului, rezultă că în speță lipsește acordul inculpatului la muncă neremunerată în folosul comunității.

În atare situație, instanța de apel a considerat ilegală și neîntemeiată soluția primei instanțe cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului Ipatii Alexei.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că în partea pedepsei, sentința atacată este lovită de nulitate absolută, impunându-se casarea părții respective și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a aplicat dispozițiile art. 7, 61, 75 Cod penal și cele din art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Inculpatul a săvârșit o infracțiune care, potrivit art. 16 Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, are la întreținere și educație doi copii minori (f. d. 118), a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate și se căiește, circumstanțe agravante nu s-au constatat.

În speță, în baza circumstanțelor, exclusive atenuante, menționate supra, raportate la împrejurările cazului, sânt întrunite condițiile prevăzute de lege, care justifică aplicarea pedepsei cu amenda, prevăzute în sanțiunea art. 287 alin.(1) Cod penal și, pe această linie de gândire, instanța de apel a considerat că este oportună și rezonabilă aplicarea pedepsei cu amendă, care va asigura atingerea scopului prevăzut la art. 61

alin.(2) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă - amendă, iar conform prevederilor art. 64 alin. (3¹) Cod penal, el este în drept să achite jumătate din mărimea amenzii stabilite în cazul în care o plătește în cel mult 72 de ore de la data când hotărârea devine executorie, fapt ce determină că pedeapsa este executată.

Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere scrisă, a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de judecată, prin încheierea protocolară, a admis cererea inculpatului, astfel judecata s-a desfășurat, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definiției condamnării, prevăzute de art. 394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de apel este corectă starea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.

Acțiunea civilă a fost soluționată conform prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, astfel motivele invocate în apel au fost nefondate în partea respectivă.

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Volcovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei, prin care fără a indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, dar indicând art. 6 CEDO, a solicitat casarea acestora, în partea acțiunii civile privind încasarea de la inculpatul Ipatii Alexei a sumei prejudiciului material și moral cu lăsarea fără soluționare, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Recurentul a invocat în cererea sa de recurs următoarele motive :

- cît privește examinarea acțiunii civile în prima instanță, această acțiune a lipsit inculpatul Ipatii Alexei de posibilitatea prevăzută de principiul contradictorialității prevăzut de art. 26 alin. (1) Cod procedură civilă, care indică că, procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale;

- totodată, potrivit prevederilor art. 27 alin. (1) Cod procedură civilă, indică alt principiu, care n-a fost respectat de către nici o instanță de judecată, care arată că, disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecătii, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare. (2) Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei;

- instanțele judecătorești inferioare greșit au stabilit că, dacă inculpatul Ipatii Alexei a solicitat examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, fiindu-i în mod direct și prestabilit că urmează a răspunde și asupra laturii civile depline, privind bunurile care nici n-au fost stabilite prin actele de procedură penală în cadrul urmăririi penale, și/sau în cadrul instanței de judecată;

- instanța de fond la acceptarea acțiunii civile privind admiterea sumei de 8449,32 lei, nici nu s-a referit la declarațiile părții vătămate date în cadrul urmăririi penale, precum și procesul-verbal de confruntare între partea vătămată și inculpat, declarațiile inculpatului în cadrul ședinței judiciare, prin care la fel a fost respins faptul invocat de partea vătămată;

- avînd în vedere faptul că, organul de urmărire penală n-a stabilit faptul invocat de către partea vătămată privind stabilirea prejudiciului material în urma acțiunii ilicite ale inculpatului în mărime de 8449,32 lei, precum și în rechizitoriu nu s-a indicat că acțiunile inculpatului au adus prejudicii materiale părții vătămate în mărimea pretinsă;

- instanțele judecătorești inferioare n-au examinat probele și normele materiale la care s-a făcut trimitere privind relevanța acestora, iar potrivit art. 1398 Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decît autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege;

- instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 Cod de procedură penală și prevederile art. 20, 21 din Constituția RM.

6. La recursul ordinar declarat de avocatul Volcovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹ Cod de procedură penală, a depus referință procurorul Gervas Iurie, care a pledat pentru inadmisibilitatea recursului, menționînd în acest sens următoarele.

Referitor la alegațiile recurentului în partea soluționării acțiunii civile este de reținut că deciziile instanțelor inferioare ce țin de recuperarea prejudiciului moral sunt corecte și conforme exigențelor legale, bazate pe dispozițiile art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil și ambele instanțe au motivat suficient soluția în acest sens, luînd în

considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, de gradul de vinovăție al inculpatului, de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanelor vătămate, de circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vinovate.

La fel, procurorul a menționat că acțiunea civilă în partea recuperării prejudiciului material a fost soluționată conform prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, fiind bazată pe probe care confirmă cuantumul despăgubirilor materiale și a cheltuielilor de judecată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 6 CEDO, potrivit căruia s-a încălcat dreptul la un proces echitabil.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiul invocat de recurent nu s-a confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Cu privire la alegațiile recurentului precum că „*instanțele judecătorești inferioare greșit au stabilit că, dacă inculpatul Ipatii Alexei a solicitat examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, fiindu-i în mod direct și prestabilit că urmează a răspunde și asupra laturii civile depline, privind bunurile care nici n-au fost stabilite prin actele de procedură penală în cadrul urmăririi penale, și/sau în cadrul instanței de judecată*”, Colegiul penal le consideră neîntemeiate și menționează că instanța de apel corect a menționat în decizia sa că „până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, prin cerere scrisă, a declarat că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, conform procedurii prevăzute de articolul 364¹ Cod de procedură penală.

Instanța de judecată, prin încheierea protocolară, a admis cererea inculpatului,

astfel judecata s-a desfășurat, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de articolul 364¹ Cod de procedură penală.

Starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței.

Sentința cuprinde elementele definatorii condamnării, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală.

Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală.

Prin urmare, este corectă starea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal: huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, însoțită de aplicarea violenței asupra persoanei.”

Colegiul penal menționează că acțiunea civilă în partea recuperării prejudiciului material a fost soluționată conform prevederilor art. 387 Cod de procedură penală, fiind bazată pe probe care confirmă quantumul despăgubirilor materiale și a cheltuielilor de judecată indicate în acțiunea civilă și anexe. (f. d. 102-112)

Ca probe decisive care dovedesc daunele cauzate părții vătămate Soroceanu Sergiu au fost acceptate de către ambele instanțe inferioare declarațiile părții vătămate Soroceanu Sergiu, date la confruntarea cu inculpatul Ipatii Alexei (f. d. 56-60), unde partea vătămată Soroceanu Sergiu a descris amănunțit, declarând tot ce cunoaște și despre depistarea lipsei lăntișorului (f. d. 58-59), care în acțiune civilă (f. d. 102-103) a fost descris cât costă, unde l-a cumpărat, apreciindu-l la 8449 lei și 32 bani. În sentință (f. d. 129-130) fiind corect motivată admiterea acțiunii civile și încasarea daunelor cauzate prin infracțiune.

În acest sens, Colegiul penal menționează că conform pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală de către instanțele judecătorești „după audierea inculpatului în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, întru garantarea dreptului la apărare în egală măsură tuturor părților în proces, atunci când în cauză participă partea vătămată căreia prin infracțiune i-au fost cauzate daune materiale sau/și morale, în legătură cu care nu a fost înaintată acțiune civilă, instanța explică dreptul de a se constitui în calitate de parte civilă și de a cere repararea prejudiciului cauzat prin infracțiune. Dacă partea vătămată solicită recunoașterea în calitate de parte civilă și înaintează acțiunea civilă în conformitate cu prevederile art. 221 Cod de procedură penală, instanța prin încheiere protocolară admite cererea în temeiul art. 61 Cod de procedură penală, explicându-i acesteia și inculpatului drepturile și obligațiile determinate de exercitarea acțiunii civile în cauza penală. Totodată, instanța va solicita părții civile să-și formuleze pretențiile în aceeași ședință. În cazul când partea civilă nu și-a formulat acțiunea, acesta nu reprezintă temei de amânare a judecării cauzei. Ca excepție, părțile pot propune, în latura civilă,

administrarea de probe care le dețin la acel moment și le prezintă instanței. În cazul în care instanța de judecată a admis probele prezentate de părți în latura civilă, acestea urmează a fi cercetate, cu reflectarea în procesul-verbal al ședinței de judecată în conformitate cu prevederile art.336 Cod de procedură penală”.

Referitor la motivele invocate de recurent precum că „*instanțele judecătorești inferioare n-au examinat probele și normele materiale la care s-a făcut trimitere privind relevanța acestora...și instanța de apel a ignorat prevederile art. 414 Cod de procedură penală*”, Colegiul penal le consideră declarative și neîntemeiate și constată că instanța de apel corect a respectat prevederile art.414 Cod de procedură penală și a supus verificării declarațiile inculpatului Ipatii Alexei și părții vătămate Soroceanu Sergiu și probele materiale scrise administrate pe caz, în urmă la ce a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de instanța de apel referitor la vinovăția inculpatului Ipatii Alexei, expusă în pct. 4.1. a deciziei, considerînd că argumentele apărării cu privire la casarea în întregime a hotărîrilor judecătorești în partea ce ține de acțiunea civilă nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal nu acceptă nici motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu referire la ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, considerîndu-le declarative și nerelevante pentru speța dată, fiindcă cazul Minelli și Krause vs. Elveția nu sunt aplicabile cazului dat, decizia instanței de apel fiind corect motivată.

Astfel, hotărîrea atacată nu este afectată de erori esențiale de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 6 CEDO, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către avocatul Volcovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Vocovschi Ion în numele inculpatului Ipatii Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Ipatii Alexei**

Xxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **09 martie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin